

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoR/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516215103
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1516215103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ľubice Kriškovej, v právnej veci žalobcu R.. V. X., I.. XX.X.XXXX, Z. B.. V. XXXX/XX, XXX XX K., práv. zast. BAKO LEVRINC - advokáti s.r.o., J. Kozáčka 13, 960 01 Zvolen, IČO: 36 859 842, proti žalovanému USS SK s.r.o., Kunov 232, 905 01 Senica, IČO: 47 355 255, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, Martina Granca 3618/44, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 29Cr/24/2016-185 zo dňa 20.6.2019 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 29Cr/24/2016-185 zo dňa 20.6.2019
p o t v r d z u j e .

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 29Cr/24/2016-185 zo dňa 20.6.2019 súd prvej inštancie rozhodol tak, že rozhodcovský súd ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, so sídlom Suľany 243, Hruboňovo nemá právomoc rozhodovať spor žalovaného proti žalobcovi o zaplatenie 17.091,42 EUR s príslušenstvom vedený pod sp. zn. RD/122/2016, druhým výrokom súd vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 21.10.2016 domáhal, aby súd vyhovel námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, so sídlom Suľany 243, Hruboňovo, pod sp.zn. RD/122/2016 a určil, že prejednanie veci žalovaného proti žalobcovi o zaplatenie náhrady škody 556,92 EUR vedenej na rozhodcovskom súde pod sp.zn. RD/122/2016 nepatrí do právomoci rozhodcovského súdu. Žalobu odôvodnil tým, že na rozhodcovskom súde sa vedie konanie RD/122/2016 žalovaného v postavení žalobcu proti žalobcovi v postavení žalovaného o zaplatenie sumy 17.091,41EUR titulom náhrady škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Rozhodcovský súd odôvodnil svoju právomoc zo Všeobecných obchodných podmienok Z. Q. (VOB - BG). Žalobca podal v žalobnej odpovedi námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu, o tejto námietke rozhodol ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, rozhodcovským uznesením zo dňa 22.9.2016 tak, že ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach bude pokračovať v rozhodcovskom konaní RD/122/2016 ďalším dokazovaním a námietke o nepríslušnosti rozhodcovského súdu nevyhovel. Žalobca v súlade s ust. § 21 ods. 4 zák. č. 244/2002 Z.z. (ďalej len „ZoRK“) v zákonnej lehote podal žalobu o nedostatku právomoci tohto súdu pre neexistenciu (absenciu) rozhodcovskej zmluvy.

3. V odôvodnení ďalej súd konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Spoločnosť INVESTEFEKT A, spol. s r.o. ako objednávateľ a Z. Q. ako zhotoviteľ

uzavreli písomnú Zmluvu o dielo č. 05-03.2-10/ZoDs zo dňa 19.4.2010. Podľa článku XV. tejto zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené pred Rozhodcovským súdom obchodnej a premyslenej komory v Bratislave, podľa jeho základných vnútorných právnych predpisov. V tejto zmluve sa nenachádza žiaden odkaz na Všeobecné obchodné podmienky Z. Q.. Žalovaný ako právny nástupca Z. Q. ako žalobca podal žalobu datovanú dňa 8.8.2016 proti žalobcovi ako žalovanému na ROYAL DEVELOPMENT - RSRD, zspo, (Rozhodcovský súd Royal Development) ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach, ktorou sa domáhal náhrady škody vo výške 17.091,42 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 14.7.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil, tým, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 12C/56/2012 zo dňa 16.9.2016 bol jeho právny predchodcov Z. Q. voči spoločnosti INVESTEFEKT A, spol. s r.o. priznaný nárok vo výške 11.728,92 EUR s prísl. Právomoc rozhodcovského súdu podľa žaloby vyplývala z ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok Z. Q.. Súd zistil, že Ing. V. X. namietať nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, pričom z rozhodcovského uznesenia z 22.9.2016 vyplýva, že ustanovený rozhodca bude pokračovať v rozh. konaní a námietke o nepríslušnosti rozh. súdu nevyhovuje. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že právomoc rozhodcovského súdu vyplýva z ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok Z. Q.. Žalobca uviedol, že nič so spoločnosťou Z. Q. nepodpisoval, ani rozhodcovskú doložku. O existencii všeobecných obchodných podmienok nemal vedomosť. Žalobca ako bývalý konateľ spoločnosti INVESTEFEKT A, spol. s r. o. nespochybnil, že za túto spoločnosť podpísal Zmluvu o dielo č. 05-03.2-10/ZoDs, ktorej súčasťou bola aj rozhodcovská doložka, avšak všetky spory z tejto zmluvy mali byť riešené pred Rozhodcovským súdom obchodnej a premyslenej komory v Bratislave a nie Rozhodcovským súdom Royal Development - RSDR, zspo, rozhodcom Ing. Milošom Valachom.

4. Súd vychádzal ust. § 4 ZoRK, pričom táto úprava rozhodcovskej zmluvy je striktná a bez možnosti extenzívneho výkladu. Táto formálna podmienka písomnej rozhodcovskej zmluvy v tomto prípade dodržaná nebola. Žalovaný nepreukázal, že Všeobecné obchodné podmienky Z. Q. boli dohodnuté v čase uzavretia záväzku medzi spoločnosťou INVESTEFEKT A, spol. s r.o. a právnym predchodcom žalovaného a ani medzi žalobcom samotným a právnym predchodcom žalovaného. Jediná rozhodcovská doložka bola dojednaná v spomínanej zmluve o dielo medzi INVESTEFEKT A, spol. s r.o. a právnym predchodcom žalovaného, pričom touto doložkou bol medzi stranami dohodnutý Rozhodcovský súd obchodnej a premyslenej komory v Bratislave. Ani z tejto zmluvy a ani zo žiadnej písomnej komunikácie či už medzi spoločnosťou INVESTEFEKT A, spol. s r.o. a právnym predchodcom žalovaného alebo žalobcom a právnym predchodcom žalovaného alebo žalovaným nevyplýva, že by Všeobecné obchodné podmienky Z. Q. mali byť medzi stranami akýmkoľvek spôsobom komunikované, nie to ešte podpísané. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že VOP sú podpísané, ďalej nepredložil žiadnu komunikáciu, vzájomne vymenené listy, ak by rozhodcovská zmluva bola dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných komunikačných zariadení, ktoré by umožnili zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy. Súd sa nezaoberal ostatnými námietkami žalovaného, nakoľko by to bolo námietkou nadbytočnou, vzhľadom na neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pre nedodržanie obligatórnej písomnej formy podľa § 4 ZoRK.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a uviedol, že v konaní o námietke právomoci rozhodcovského súdu a existencii rozhodcovskej zmluvy vedenej podľa § 21 ods. 4 ZoRK kauzálny príslušný súd nerozhoduje rozsudkom, ale vždy uznesením. Ďalej súd vo veci rozhodol bez toho, aby mal preukázané, či žalobca podal podľa § 21 ods. 2 ZoRK pri prvom úkone vo veci samej v rámci rozhodcovského konania sp. zn. RD/122/2016 aj námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Žalobca v rozhodcovskom konaní nikdy nepodal námietku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy, podal iba námietku proti konajúcemu rozhodcovi. Žalobca mal možnosť podľa § 9 ods. 5 ZoRK podať v lehote 30 dní návrh na príslušný súd, aby o jeho námietke voči rozhodcovi rozhodol. Toto žalobca neurobil, preto u žalobcu prišlo k definitívnej preklúzii práva už čokoľvek namietat voči konajúcemu rozhodcovskému súdu - rozhodcovi v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/122/2016. Žalobcovi nič nebránilo, aby podal na príslušný súd námietku podľa § 9 ods. 5 ZoRK a domáhal sa následne podľa § 8 ods. 2 písm. a) ZoRK, aby súd ustanovil do funkcie iného rozhodcu. ZoRK umožňuje vyriešiť aj takúto procesnú situáciu, aká vznikla v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/122/2016. Pôvodné zmluvné strany mali vo svojich obchodných dokumentoch dohodnuté dva stále rozhodcovské súdy - Rozhodcovský súd Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave a Rozhodcovský súd Royal Development. Zákon nebráni, aby si subjekty rozhodcovskej zmluvy dohodli aj viac spôsobov výberu rozhodcu. Pritom

samotná rozhodcovská doložka, na základe ktorej podal žalovaný žalobu na rozhodcovský súd, bola uvedená v článku XV. Všeobecných obchodných podmienok firmy Z. Q. (pôvodný veriteľ pohľadávky), ktoré boli súčasťou zmluvy o dielo. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietla.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, podľa ktorého v zmysle podanej námietky nepríslušnosti je zrejmé, že žalobca (v konaní pred rozhodcovským súdom ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom ako žalovaný) podal námietku nedostatku právomoci, o ktorej rozhodcovský súd rozhodol rozhodcovským uznesením. O podanej námietke právomoci rozhodcovského súdu o náhradu škody podanej žalobcom dňa 6.9.2016, rozhodol ad hoc rozhodca Ing. Miloš Valach. Žalobca zastáva názor, že neexistuje platná rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka, ktorá by zakladala právomoc rozhodcovského súdu vo všeobecnosti konať a rozhodovať o uplatnenej (údajnej) náhrade škody, a neexistuje ani rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka, ktorá by zakladala právomoc Rozhodcovského súdu ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha, konať a rozhodovať v rozhodcovskej veci vedenej pod spis. zn. RD/122/2016. Žalovaný v tomto konaní predkladá súdu judikáty, ktoré sa vôbec netýkajú prejednávanej veci a nie sú podstatné pre posúdenie a rozhodnutie o námietke nedostatku právomoci rozhodcovského súdu. Skutočnosti uvádzané žalovaným v odvolaní sú nepravdivé, žalobca všetky popiera a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu poukázal na to, že žalobca jasnú a zreteľnú námietku nepodal a určite nepodal námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy. Nie je úlohou súdu, aby ten menil logický text, ktorý žalobca v pozícii žalovaného v rozhodcovskom konaní sp. zn. RD/122/2016 napísal, a ktorý je jediným vierohodným prejavom jeho vôle v reálnom čase počas rozhodcovského konania. Predmetom sporu o výber rozhodcovského súdu preto nebola neexistencia rozhodcovskej zmluvy, ale bol to iba spor o to, ktorý rozhodcovský súd mal, resp. mohol vo veci konať.

8. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že popiera všetky tvrdenia prezentované žalovaným, súd vo veci vykonal náležité dokazovanie a rozhodol správne.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 5.5.2021. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku nie je dôvodné.

10. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 4 ods. 1, zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o dielo č. 05-03.2-10/ZoDs) môže mať rozhodcovská zmluva formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2, zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní musí mať rozhodcovská zmluva písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú

správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie poukazuje na to, že žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že by Všeobecné obchodné podmienky podpísal, nepredložil žiadnu komunikáciu, ktorá by preukazovala uzatvorenie inej rozhodcovskej zmluvy ako tej, ktorá je dohodnutá v čl. XV. zmluvy o dielo. Z obsahu spisu nebolo hodnoverne preukázané že Všeobecné obchodné podmienky Z. Q. mali byť medzi stranami akýmkoľvek spôsobom komunikované, nie to ešte podpísané. Žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že v súlade s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002Z.z. sú VOP podpísané, ďalej nepredložil žiadnu komunikáciu, vzájomne vymenené listy, ak by rozhodcovská zmluva bola dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných komunikačných zariadení, ktoré by umožnili zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy. Odvolacia námietka žalovaného, že žalobca nepodal námietku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu rozhodcovskej zmluvy a podal iba námietku proti konajúcemu rozhodcovi, tak odvolací súd poukazuje na námietku nepríslušnosti rozhodcovského súdu, ktorú podal žalobca dňa 6.9.2016 a nie námietku proti rozhodcovi, ako tvrdí žalovaný. Uvedené tvrdenie je v zmysle uvedeného irelevantné. V konaní jednoznačne nebolo preukázané uzavretie rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky ktorá by zakladala právomoc ad hoc rozhodcu Ing. Miloša Valacha konať vo veci. S poukazom na uvedené odvolací súd dodáva, že žalovaný k predmetným skutočnostiam vo svojom odvolaní neuviedol žiadne právne relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záverov prijatých súdom prvej inštancie.

12. Záverom považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že hoci sa žalovaný s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku nestotožňuje, uvedený argument nie je dostačujúci na prijatie záveru o jeho nedôvodnosti či nepreskúmateľnosti, ako uvádza žalovaný, nakoľko v súlade s právnymi závermi opakovane vyjadrenými v rozhodnutiach ESLP sa nevyžaduje, aby na každý argument sporovej strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Rovnako tak aj z konštantnej judikatúry ústavného súdu jednoznačne vyplýva skutočnosť, že procesný úspech nemožno stotožňovať s právom na súdnu ochranu, a teda všeobecný súd nemá povinnosť rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán vrátane ich dôvodov a námietok (bližšie viď napr. I. ÚS 181/2014, II. ÚS 316/2018).

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže súd prvej inštancie sa správne právne vysporiadal s podstatnými námietkami strán konania a odvolacie dôvody uvádzané žalovaným boli už posúdené v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o právomoci rozhodcovského súdu resp. rozhodcu konať vo veci je rozhodnutím procesným a malo o ňom byť rozhodnuté formou uznesenia (§ 234 ods. 1, CSP). Ak súd prvej inštancie rozhodol o nároku vo forme rozsudku ide o procesné pochybenie, ktoré však nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, a preto súd na túto vznesenú námietku neprihliadal. Vážnym procesným pochybením by mohlo byť, ak by súd vo veci samej rozhodol uznesením namiesto rozsudku (§ 212 ods. 1, CSP). Ak súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom, tak odvolací súd musel o odvolaní (v prípade potvrdenia jeho správnosti rozsudku) rozhodnúť tiež rozsudkom v súlade s § 387 CSP.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

16. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).